

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/6/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118207969
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118207969.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Anny Ilčinovej, v sporovej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: L. X., I. X.XX.XXXX, Z. B., O. XXXX/X, o zaplatenie 899,82 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 11Csp/139/2018-164 z 28.11.2018, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok súdu prvej inštancie.

Žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanej tento nárok nepriznal.

2. Vychádzal zo zistenia, že dňa 7.6.2013 bola uzavretá medzi stranami písomná formulárová zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb pod č. XXXXXX. Jej predmetom bolo zriadenie osobného účtu žalovanej u žalobcu ako aj vydanie platobnej karty „maestro“. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Neskôr cez internetbanking uzavreli strany 13.11.2014 zmluvu o povolenom prečerpaní na účte do limitu 1.500,- eur. Dohodnutá bola variabilná úroková sadzba 19,9 % ročne. Na výzvu súdu ohľadom preukázania ukončenia príslušných zmlúv žalobca doložil list zo dňa 22.3.2018, ktorým odstúpil od zmluvy o účte z dôvodu, že účet žalovanej bol aj po upozornení žalobcu v nepovolenom prečerpaní vo výške 869,22 eur. V liste sa uvádzalo, že odstúpením zanikne zmluva o účte a zmluvy o poskytovaní súvisiacich bankových produktov. Tento list bol žalovanej doručený 10.4.2018. Podľa výpisov z účtu žalovanej a prehľadu o transakciách na jej účte, kreditné operácie boli úhrne vo výške 134.004,94 eur a debetné vo výške 134.904,76 eur. Pre právny vzťah medzi stranami bolo potrebné aplikovať predovšetkým zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o povolenom prečerpaní. Súd vyzval žalobcu na preukázanie splnenia povinných náležitostí zmluvy o povolenom prečerpaní najmä podľa § 9 ods. 2 písm. f/, w/ zákona č. 129/2010 Z.z. V odpovedi z 3.10.2018 žalobca uviedol, že jednalo sa o úver, ktorý mal spotrebiteľ zaplatiť kedykoľvek na žiadosť veriteľa, čo vyplýva z článku 8.9 a 8.13 VOP. V článku 8.13 je upravené aj právo na odstúpenie od zmluvy. Súd v tejto súvislosti poukázal na to, že právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere je upravené v osobitnom článku 13.3 VOP, ktorý konkretizuje podmienky pre odstúpenie od zmluvy zo strany spotrebiteľa a to bez dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia zmluvy alebo doručenia zmluvných podmienok. V zmysle nich, ak klient odstúpi od zmluvy, je povinný zaplatiť banke istinu a úrok až do splatenia istiny a to bezodkladne najneskôr do 30 kalendárnych dní. Úrok sa vypočíta na základe dohodnutej úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru. Žalobca nepreukázal splnenie povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (formou povoleného prečerpania) tak, ako to zákonodarca

upravil v § 9 ods. 2 písm. w/ zákona. Podľa tohto ustanovenia totiž nepostačuje len úprava práva na odstúpenie od zmluvy, lehoty a ďalšie podmienky jeho vykonania, ale v zmluve musí byť aj informácia o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu. Zákonodarca touto úpravou zrejme sledoval to, aby v prípade využitia práva spotrebiteľa na odstúpenie od zmluvy vedel si ustáliť výšku zmluvného úroku, ktorý ku dňu zániku zmluvy musí zaplatiť. V predložených listinných dôkazoch - zmluve a tzv. úrokových sadzbách produktov sa však uvádza pri povolenom prečerpaní len ročná úroková sadzba 19,90 %. Napriek upozorneniu zo strany súdu a výzve na preukázanie splnenia tejto náležitosti, žalobca zrejme ju nedostatočne vyhodnotil, keďže v odpovedi sa zaoberal len ročnými úrokovými sadzbami pri povolenom prečerpaní, nepovolenom prečerpaní a úroku z omeškania. V dôsledku absencie denného zmluvného úroku, prípadne uvedeniu spôsobu výpočtu denného úroku platí fikcia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 1 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z.z. Pre úplnosť súd dodal, že žalobca nepreukázal, že by pri poskytovaní tohto spotrebiteľského úveru konal s odbornou starostlivosťou pri zisťovaní bonity žalovanej s poukazom na § 11 ods. 2 zákona. V zmysle neho bolo potrebné zisťovať príjmy, výdavky a rodinný stav žalovanej, prípadne ďalšie okolnosti tak, aby vedel vyhodnotiť schopnosť žalovanej splácať poskytnutý úver. Aj nespĺnenie tejto povinnosti resp. jej nepreukázanie spôsobilo fikciu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Vychádzajúc z prehľadu pohybu na účte žalovanej, súd mal za to, že čerpania predstavovali 133.223,33 eur. Nakoľko kreditné operácie činili vyššiu sumu 134.004,94 eur, súd dospel k záveru, že žalovaná nemá voči žalobcovi dlh z predmetnej zmluvy, a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

3. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v spore neúspešný, preto mu nárok na náhradu trov konania nevznikol a žalovanej žiadne preukázateľné trovy konania nevznikli.

4. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) navrhujúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a vyhovel žalobe v plnom rozsahu, zaviazal žalovanú uhradiť dlh do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

5. K absencii náležitostí spotrebiteľskej zmluvy žalobca uviedol, že zmluva o povolenom prečerpaní obsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. a/, b/, d/, f/, g/, i/ a w/ zákona č. 129/2010 Z.z. Právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu (§ 9 ods. 2 písm. w/ zákona č. 129/2010 Z.z.), sú upravené v bode 8.13. VOP. Klient môže odstúpiť od zmluvy o povolenom prečerpaní v súlade s podmienkami uvedenými v odseku 13.2. VOP.

6. K posúdeniu bonity žalovanej žalobca uviedol, že povinnosti v zmysle § 7 ods. 1 splnil, keď si s odbornou starostlivosťou preveril žalovanú ako žiadateľa o úver pred jeho poskytnutím ohľadom jej schopnosti splácania úveru, keď vzal do úvahy údaje zo Spoločného registra bankových informácií a Nebankového registra klientskych informácií (SRBI/NRKI), a to preverením záväzkov žiadateľa a ich splácania a následne kreditné a debetné obraty na bežnom účte klienta. Pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať úver žalobca posúdil jej príjmy a výdavky na základe údajov uvedených v žiadosti o spotrebný úver, a taktiež na základe údajov o výške príjmu žalovanej z reportu zo Sociálnej poisťovne a na základe údajov z reportu zo Spoločného registra bankových informácií (SRBI). Taktiež namietal, že nebola splnená podmienka hrubého porušenia povinností, nakoľko žalobca v žiadnom prípade neposudzoval schopnosť žalovanej splácať úver bez akýchkoľvek údajov o jej príjmoch, výdavkoch či rodinnom stave, ani bez nahliadnutia do príslušnej databázy. Pokiaľ súd považoval návrh za neúplný, mal žalobcu vyzvať na jeho doplnenie/opravu v zmysle § 129 ods. 1 CSP. Súd žalobcu na doplnenie žaloby nevyzval, čím bola žalobcovi odňatá možnosť uplatňovať si procesné práva za účelom účinnej ochrany jeho práv.

7. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 11Co/7/2018-99 z 22.3.2018, uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/33/2017-53 z 27.6.2017 a sp.zn. 11Co/157/2018 z 28.8.2018, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co/262/2017 z 18.1.2018, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43Co/25/2018-257 z 26.7.2018, uznesenie Krajského súdu v Trnave sp.zn.

11Co/57/2017 z 29.6.2018, rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č.k. 5Co/262/2017-82 z 4.7.2018 a uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 10Co/74/2018-151 z 16.8.2018.

8. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрила.

9. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov uplatnených žalobcom, vychádzajúc z toho, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

11. Odvolateľ tvrdí, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý právny predpis), alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

12. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, pričom nemožno mať pochybnosti o správnosti právneho posúdenia prejednáwanej veci súdom prvej inštancie.

13. Z obsahu spisu nepochybne vyplynulo, že dňa 7.6.2013 bola medzi žalobcom a žalovanou uzavretá Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb pod č. XXXXXX, ktorej predmetom bolo zriadenie osobného účtu žalovanej u žalobcu, ako aj vydanie platobnej karty „maestro“. Dňa 13.11.2014 žalobca a žalovaná uzavreli Zmluvu o povolenom prečerpaní na účte do limitu 1.500,- eur s variabilnou úrokovou sadzbou 19,9 % ročne, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú VOP žalobcu.

14. Zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania je osobitne upravená v § 10 zákona č. 129/2010 Z.z.

15. Podľa § 10 ods. 1 písm. a) ZoSÚ v znení ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy o povolenom prečerpaní na účte (13.11.2014), zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/, b/, d/, f/, g/, i/ a w/.

16. Podľa § 9 ods. 2 písm. w/ ZoSÚ v znení ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy o povolenom prečerpaní na účte (13.11.2014), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu.

17. Podľa § 11 ods. 1 písm. c/ ZoSÚ v znení ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy o povolenom prečerpaní na účte (13.11.2014), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1.

18. Súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, pokiaľ dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ktorý predpokladá ustanovenie § 11 ods. 1 písm. c/ ZoSÚ videl v absencii denného zmluvného úroku príp. uvedenia spôsobu jeho výpočtu (§ 9 ods. 2 písm. w/ ZoSÚ). K uvedenému odvolací súd zdôrazňuje, že ide o dôležitý údaj pre spotrebiteľa v prípade využitia práva na odstúpenie od zmluvy, aby vedel si ustáliť výšku zmluvného úroku, ktorý ku dňu zániku zmluvy musí zaplatiť. Je nepochybné, že v predmetnej

zmluve tento údaj chýba, a preto správne skonštatoval súd prvej inštancie, že je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov z tohto dôvodu.

19. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na to, že náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. w/ ZoSÚ sú upravené v bode 8.13. VOP, tak vo vzťahu k tomuto odvolací súd konštatuje, že odvolací súd rešpektujúc výklad Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, v zmysle ktorého článok 10 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 3 písm. m/ tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči, poznamenáva, že aj napriek tejto skutočnosti musí byť zachovaná požiadavka dobrej viery v záväzkovoprávnom vzťahu. V tomto smere odvolací súd pripomína závery Ústavného súdu Českej republiky vo veci sp. zn. I ÚS 3512/11 cit.: „Je treba zdôrazniť, že obchodní podmienky ve spotřebitelských smlouvách na rozdíl třeba od obchodních smluv mají sloužit především k tomu, aby nebylo nezbytné do každé smlouvy přepisovat ujednání technického a vysvětlujícího charakteru. Naopak nesmějí sloužit k tomu, aby do nich v často nepřehledné, složitě formulované a malým písmem psané formě skryl dodavatel ujednání, která jsou pro spotřebitele nevýhodná a o kterých předpokládá, že pozornosti spotřebitele nejspíše uniknou (například rozhodčí doložka nebo ujednání o smluvní pokutě). Pokud tak i přesto dodavatel učiní, nepočíná si v právním vztahu poctivě a takovému jednání nelze přiznat právní ochranu.“

20. V závislosti od uvedeného, sú správne závery súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru, nakoľko s absenciou náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. w/ ZoSÚ (denný zmluvný úrok príp. uvedenie spôsobu jeho výpočtu) je spojená sankcia tejto bezodplatnosti a bezúročnosti v zmysle § 11 ods. 1 písm. c/ ZoSÚ.

21. Podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

22. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

23. Podľa čl. 8 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS, členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať.

24. V zmysle čl. 26 preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedajúcich postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu, berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok a s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity, a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takému správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14.6.2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií, veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. Na tento účel by mali mať možnosť využiť informácie,

ktoré im poskytol spotrebiteľ nielen počas prípravy príslušnej zmluvy o úvere, ale aj počas dlhodobého obchodného vzťahu. Orgány členských štátov by tiež mohli veriteľom poskytnúť vhodné pokyny a usmernenia. Aj spotrebiteľia by mali konať obozretne a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti.

25. V tejto súvislosti Súdny dvor v rozsudku z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais (C-565/12, EU:C:2014:190), posudzoval dodržanie takýchto hraníc vymedzených pre režim sankcií, ktorý bol stanovený zo strany členského štátu, v danom prípade v súvislosti so sankciou spočívajúcou v zániku v zásade celého nároku veriteľa na úroky v prípade porušenia povinnosti, upravenej v článku 8 smernice 2008/48, preveriť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa. Vzhľadom na dôležitosť cieľa ochrany spotrebiteľov, ktorý je nerozlučne spojený s povinnosťou veriteľa preveriť úverovú bonitu dlžníka, Súdny dvor rozhodol, že ak by sa sankcia zániku nároku na úroky oslabila alebo úplne znefunkčnila, nevyhnutne by z toho vyplývalo, že nemá skutočne odrádzajúcu povahu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais, C-565/12, EU:C:2014:190, body 52 a 53, bod 64., 65. Rozsudku SD vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej.

26. Ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ zakotvuje povinnosť veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver na základe relevantných a aktuálnych informácií. Toto ustanovenie by malo zabezpečiť záujem veriteľov správne odhadnúť schopnosť spotrebiteľa splácať a správať sa tak obozretne jednak z pohľadu návratnosti úveru a jednak z pohľadu dôsledkov nezodpovedného požičiavania na strane spotrebiteľov.

27. Z obsahu spisu nevyplýva, že by žalobca pred vstupom do zmluvného vzťahu s odbornou starostlivosťou preveroval bonitu žalovanej. V odvolacom konaní žalobca poukazoval na skutočnosť, že bonitu preveroval podľa kreditných a debetných obrátok na bežnom účte, podľa žiadosti o poskytnutie úveru, v ktorej žiadateľ uvádza informácie o svojich príjmoch, výdavkoch a záväzkoch, podľa údajov o výške príjmu žalovanej z reportu zo M. B., a tiež lustráciou v Spoločnom registri bankových informácií. Žalobca však žiadosť o poskytnutie úveru, z ktorej by vyplývali informácie o príjmoch, výdavkoch a záväzkoch žalovanej, ani správu zo Sociálnej poisťovne, z ktorej by vyplývala výška príjmu žalovanej, ktoré by jeho tvrdenia preukazovali, v konaní nepredložil, a to ani v štádiu odvolacieho konania.

28. Za tohto stavu je nutné konštatovať, že v konaní žalobca nepreukázal splnenie si povinnosti uloženej mu § 7 ods. 1 ZoSÚ. Keďže žalobca hrubo porušil zákonom stanovenú povinnosť, v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

29. S poukazom na vyššie uvedené správne súd prvej inštancie žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol s konštatovaním, že žalovaná nemá voči žalobcovi dlh z predmetnej zmluvy, keď z prehľadu pohybu na účte žalovanej vyplynulo, že čerpania predstavovali sumu 133.223,33 eur a kreditné operácie činili vyššiu sumu, a to 134.004,94 eur.

30. Pokiaľ ide o odvolateľom citované rozhodnutia iných súdov, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že dané rozhodnutia by boli zohľadniteľné, len ak by došlo k rozhodnutiu v dovolacom konaní pred súdom vyššej inštancie.

31. Správnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania.

32. S poukazom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

33. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalovaná ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá ma vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).